

Un nou abuz incredibil, dar evident, ce s-a petrecut la Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul procesului profesorului de yoga Gregorian Bivolaru

Este tragic și revoltător să constați că într-o țară așa-zis democratică și liberă cum vrea să pară România, justiția este ea însăși izvor de nedreptate.

Cel înțelept suportă cu stoicism nedreptățile ce i se fac și se consolează cu faptul că el nu va săvârși niciodată nedreptăți.

Acela care săvârșește o nedreptate atrage în mod inevitabil în ființa sa nedreptate. Apoi, la momentul potrivit, acela care a semănat nedreptățile, va culege ulterior suferința și nefericirea.

Gregorian Bivolaru

Cu toate că România de azi este o țară membră a Uniunii Europene, a devenit aproape un obicei ca multe dintre plângerile ce evidențiază abuzuri sau disfuncționalități grave să fie respinse cu nonșalanță, chiar cu impertinență, de justiția română, în ciuda faptului că există dovezi edificatoare că se încalcă în mod flagrant legea. În felul acesta, toate abuzurile și nenumăratele ilegalități care mai de care mai mari au marcat și încă marchează procesul profesorului de yoga Gregorian Bivolaru. Toate acestea demonstrează cu prisosință că ceea ce ar trebui să fie o justiție corectă și imparțială se petrece în realitate în România, întocmai precum într-o țară bananieră unde domnește... justiția bunului plac. Deși dosarul lui Gregorian Bivolaru este deja notoriu nu numai aici în România ci chiar și la nivelul anumitor foruri ale Uniunii Europene, prin evidența, strigătoare la cer, a abuzurilor și ilegalităților (toate acestea atestând în mod direct că este vorba de un caz manipulat din culise de o așa-zisă justiție „la ordin”), considerăm că este necesar să precizăm că din nefericire el nu este singular decât prin

amploarea și numărul nedreptăților și persecuțiilor, unele dintre ele fără precedent, ce l-au însoțit, și nu prin existența propriu-zisă a acestor abuzuri și ilegalități, unele dintre ele uimitoare. După cum se știe deja destul de bine, atunci când o ființă umană nevinovată devine, în România, victima nedreptăților justiției, aproape niciodată o astfel de faptă (ce provoacă de cele mai multe ori consecințe cumplite) nu este apoi cercetată și pedepsită de lege. Spre exemplu, este binecunoscut de noi românii că în cazul tuturor nedreptăților cumplite de care s-au făcut vinovați judecătorii pe vremea odiosului regim dictatorial Ceaușescu, ulterior niciunul dintre acești judecători care au acționat la comandă politică nu au fost vreodată trași la răspundere pentru abuzurile pe care le-au făcut prin intermediul unei așa-zise „justiții”, care a funcționat timp de zeci de ani la comandă politică.

Iată însă că și acum, la mai bine de 23 de ani de la căderea dictaturii comuniste, justiția se află în România cam la fel de „independentă” și de „imparțială” ca și pe vremea dictatorului Ceaușescu! În acest sens, este semnificativ pentru orice român că foarte recent (mai precis în data de 17 ianuarie 2013), mai multe agenții de știri au transmis un comunicat de presă care, pentru un necunoscător al sistemului juridic român sau pentru un om de bună credință ce ar fi tentat să considere că sunt reale declarațiile sforăitoare ale guvernului, este de-a dreptul uluitor: Magistratii reclamă în unanimitate implicarea politicului în justiție! În cadrul acestui comunicat de presă, secția pentru Judecători ai Consiliului Superior ai Magistraturii cere ca întreaga clasă politică să nu se mai implice în problemele din justiție. Semnatarii comunicatului respectiv menționează că: „orice ingerințe [ale politicului în justiție, n.n.] reprezintă o directă amenințare a independenței sistemului judiciar”. Mai mult decât atât, pentru noi este edificator că raportul privind starea justiției din anul 2011 (raport ce a fost realizat tot de către Consiliul Superior al Magistraturii) afirmă cam același lucru: „factorul politic a încercat, într-o mai mare măsură decât în anul 2010, să influențeze sistemul judiciar, iar independența justiției a fost amenințată, în principal, prin acțiuni ale Executivului”.

Implicarea insidioasă a politicului la cel mai înalt nivel în actul de justiție este "inadmisibilă", a declarat și președintele Traian Băsescu, ce a acuzat totodată că „este inadmisibil ca pe un segment de activitate fundamental ca justiția este implicat și politicul la cel mai înalt nivel” și a tras concluzia că justiția din România se află încă „la un standard minimal de activitate comparativ cu standardele Uniunii Europene”

La rândul ei, societatea civilă a luat în repetate situații atitudine împotriva acestor ingerințe ale politicului în justiție (sau altfel spus, împotriva „justiției la ordin”). Spre exemplu, Fundația pentru Apărarea Cetățenilor Împotriva Abuzurilor Statului (FACIAS) atrage atenția asupra faptului că numeroasele cazuri de blocaje și derapaje în justiție care au fost atât de mediatizate în ultimii ani probează subordonarea justiției în fața politicului și încălcarea flagrantă a independenței acesteia. Ori, este cât se poate de clar că justiția ce acționează la ordin, pe baza unor comenzi secrete ce vin din culise, nu este în realitate decât o jalnică mascaradă sau, ca să folosim o expresie consacrată, nu este altceva decât o „farsă juridică”!

Mai mult decât atât, ca urmare a numeroasele abuzuri ce au fost înregistrate în cadrul activității instanțelor din România, în ultimii ani a crescut în mod alarmant numărul plângerilor ce sunt înregistrate la CEDO (Curtea Europeană a Drepturilor Omului) și s-au triplat hotărârile CEDO de condamnare a statului român (și, în egală măsură, cuantumul despăgubirilor la care a fost implicit obligată România). Tocmai din această cauză, tot mai multe voci din cadrul societății civile susțin cu hotărâre faptul că nu se poate vorbi despre o reformă reală a justiției românești până când magistrații care sunt obedienți față de comenzile de natură politică sau care obișnuiesc să decidă soluții abuzive sau nedrepte nu vor fi pedepsiți în mod exemplar pentru încălcarea legilor. În cazul „justiției la ordin”, ce se lasă influențată de comenzile secrete ce i se dau din culise și care o fac să acționeze cu slugărnicie în conformitate cu astfel de ordine mârșave, judecătorii ce se pretează la astfel de acțiuni murdare știu că orice eroare și orice abuz pe care le vor face nu vor avea drept consecință ca ei să răspundă câtuși de puțin pentru nedreptățile lor (unele dintre ele flagrante), ce ar putea să implice spre exemplu ca ei să suporte aceeași pedeapsă precum cea care a fost aplicată victimei abuzurilor lor.

Abuzul uimitor la care o să ne referim în cadrul acestui articol este legat de acțiunea recentă a avocaților domnului Gregorian Bivolaru de a cere, așa cum este legal și firesc, anularea deciziei ÎCCJ de casare a hotărârii Tribunalului Sibiu (hotărâre prin intermediul căreia profesorul de yoga Gregorian Bivolaru a fost declarat nevinovat), acțiune ce a fost însă respinsă pe motivul (aberant!!!) că ea ar fi inadmisibilă. Instanța care a judecat de curând această contestație a respins-o pe motiv că ea nu poate fi admisă decât în situațiile în care sentința este definitivă și este deja susceptibilă de a fi executată.

Cu alte cuvinte (dincolo de limbajul juridic destul de ermetic pentru cei necunoscători), în opinia în mod evident strâmbă a respectivei instanțe, faptul că procesul lui Gregorian Bivolaru încă se rejudecă la Înalta Curte de Casație și Justiție ar însemna că în cazul său decizia nu este una definitivă.

Cu toate acestea, așa cum au arătat avocații domnului Gregorian Bivolaru, acest aspect nu este deloc adevărat, deoarece, din moment ce respectiva decizie a ÎCCJ este oricând susceptibilă de executare pe teritoriul României (tocmai datorită faptului că mandatul de arestare ce a fost emis pe numele lui Gregorian Bivolaru a redevenit valabil odată cu decizia abuzivă a ÎCCJ de anulare a hotărârii Tribunalului Sibiu), dacă (considerând prin reducere la absurd) că Gregorian Bivolaru ar reveni acum în țară, el ar fi imediat arestat!

Deși dacă această situație este cât se poate de evidentă chiar și pentru un necunoscător în dreptul penal (deoarece aici este vorba doar de o logică elementară), și chiar dacă aceasta (situația respectivă) nu face decât să continue șirul uriaș de abuzuri care au fost săvârșite în cazul așa-zisei rejudecări a dosarului lui Gregorian Bivolaru, ceea ce constituie un fapt deosebit de grav, flagrant, și totodată este o nedreptate strigătoare la cer este că **DIN COMPLETUL CARE A JUDECAT ACEASTĂ CONTESTAȚIE ÎN ANULARE AU FĂCUT ÎN MOD**

PARADOXAL PARTE DOI DINTRE CEI TREI JUDECĂTORI DE LA ÎCCJ (RESPECTIV JUDECĂTORUL IONUȚ MATEI ȘI JUDECĂTOAREA CRISTINA ROTARU) CARE AU JUDECAT CHIAR DECIZIA CE ERA CONTESTATĂ ȘI CARE – TOCMAI DE ACEEA – ERAU ABSOLUT INCOMPATIBILI (ÎN CONFORMITATE CU LEGILE ÎN VIGOARE!) PENTRU A JUDECA ACEASTA!!!

FOARTE SIMPLU SPUS (PENTRU A ÎNȚELEGE TOATĂ LUMEA), ACEASTĂ SITUAȚIE COMPLET INADMISSIBILĂ SE PREZINTĂ ÎN FELUL URMĂTOR: DAT FIIND FAPTUL CĂ TE CONFRUNȚI CU ANUMITE ABUZURI JUDICIARE, VREI SĂ FACI O PLÂNGERE (LA CARE AI DREPTUL) ÎMPOTRIVA NEDREPTĂȚILOR FLAGRANTE CARE ȚI S-AU FĂCUT DE CĂTRE CINEVA DIN JUSTIȚIE, IAR APOI PLÂNGEREA TA AJUNGE SĂ FIE JUDECATĂ... EXACT DE ACEIA CARE ȚI-AU FĂCUT ACELE ABUZURI ȘI NEDREPTĂȚI!!! Întrebarea firească pe care orice om înzestrat cu o minimă inteligență și bun-simț și-o poate pune este următoarea: CE ȘANSE DE A ȚI SE FACE DREPTATE MAI POȚI SPERA CĂ VEI AVEA ÎN ASTFEL DE CONDIȚII? TREBUIE SĂ FII UN MARE PROST ȘI FOARTE NAIV SĂ POȚI CREDE CĂ EXACT ACEIAȘI JUDECĂTORI CARE AU COMIS ÎMPOTRIVA TA ANUMITE NEDREPTĂȚI VOR DA APOI DOVADĂ DE SPIRIT JUDICIAR, JUDECÂNDU-ȘI CU LUCIDITATE ȘI IMPARȚIALITATE PROPRIILE ABUZURI. TREBUIE SĂ FII DE-A DREPTUL „DUS CU PLUTA” SĂ-ȚI POȚI IMAGINA CĂ ASTFEL DE JUDECĂTORI CARE ȚI-AU FĂCUT MAI ÎNTÂI O NEDREPTATE FLAGRANTĂ VOR DA ULTERIOR DOVADĂ DE OBIECTIVITATE ȘI VOR CORECTA ABUZUL FĂCUT, ÎN SPIRITUL DREPTĂȚII. PĂSTRÂNDU-NE SIMȚUL UMORULUI, NE PUTEM ÎNTREBA, RĂZÂND ÎN HOHOTE, CU PRIVIRE LA ACEASTA: SE VOR PEDEPSI CUMVA RESPECTIVII JUDECĂTORI SINGURI-SINGUREI PENTRU NEDREPTATEA PE CARE AU FĂCUT-O? DOAR UN NEBUN PLIN DE NAIVITATE AR PUTEA SĂ CREADĂ AȘA CEVA! ȘI AICI MAI TREBUIE ADĂUGAT CĂ, PÂNĂ LA ACEST TERMEN (ÎN CARE S-A JUDECAT RESPECTIVA CONTESTAȚIE) A MAI FĂCUT PARTE DIN ACEST COMPLET ȘI CEALALTĂ JUDECĂTOARE DIN COMPLETUL CARE JUDECĂ DOSARUL LUI GREGORIAN BIVOLARU (JUDECĂTOAREA IOANA BOGDAN), CARE ERA LA RÂNDUL EI INCOMPATIBILĂ (DIN ACELEAȘI MOTIVE ÎNTOCMAI CA ȘI CEIALȚI DOI JUDECĂTORI PE CARE I-AM MENȚIONAT DEJA), DAR LA ACEST TERMEN EA A LIPSIT ȘI A FOST ÎNLOCUITĂ DE O ALTĂ JUDECĂTOARE. DEȘI AVOCAȚII LUI GREGORIAN BIVOLARU ÎI RECUZASERĂ DEJA (CHIAI DE DOUĂ ORI!) PE ACEȘTI TREI JUDECĂTORI (TOCMAI DATORITĂ FAPTULUI CĂ EI SUNT ÎN MOD EVIDENT ABSOLUT INCOMPATIBILI PENTRU A-ȘI JUDECA PROPRIILE DECIZII!), RECUZĂRILE RESPECTIVE AU FOST TOTUȘI RESPINSE ȘI, CU TOATE CĂ ACESTA ESTE UN ASPECT EXTREM DE GRAV DIN PUNCT DE VEDERE JURIDIC (SĂ SE PRONUȚE EXACT ACEIAȘI JUDECĂTORI ASUPRA LEGALITĂȚII PROPRIILOR LOR DECIZII) PÂNĂ LA URMĂ SITUAȚIA SEMNALATĂ A FOST JUDECATĂ DE ACELAȘI COMPLET!

Nu trebuie câtuși de puțin să ne închipuim că ar fi cumva vorba de vreo eroare sau de vreo neglijență din partea acestor judecători, sau că ei nu ar cunoaște aceste aspecte juridice absolut elementare. Dimpotrivă, o anumită situație de fapt arată că ei le cunosc chiar foarte bine și le aplică, dovada zdrobitoare în acest sens fiind faptul că, numai cu câteva zile înainte, fostul prim ministru Adrian Năstase se aflase și el exact în aceeași situație juridică: avocații lui au formulat și ei, așa cum era firesc, o cerere de contestație în anulare, pe aceleași motive. Ei bine, trebuie să știți că decizia de condamnare a lui Adrian Năstase a fost dată exact de aceiași trei judecători din completul ce judecă și cazul lui Gregorian Bivolaru, iar doi dintre ei au intrat și la judecarea contestației în anulare (respectiv, judecătoarea Ioana Bogdan și judecătoarea Cristina Rotaru). Cu toate acestea, în mod foarte semnificativ, în cazul lui Adrian Năstase, cele două judecătore (care, așa cum am arătat aici, nu s-au sfiit deloc să judece același gen de contestație în cazul lui Gregorian Bivolaru!) s-au abținut să judece, sesizând faptul că sunt incompatibile să facă aceasta! Ba, mai mult decât atât, inițial conducerea curții judecătorești (căreia este evident că fie îi place fie nu se sinchisește să facă astfel de abuzuri uluitoare) le-a respins cererile de abținere, dar cele două judecătore au insistat, formulând o a doua cerere, care până la urmă le-a fost admisă!

sursa: www.yogaesoteric.net